

S. Kałagate, P. Dziedzic, S. Kowalski

Żagań, st. 29, gm. loco, woj.
zielonogórskie, AZP 69-12/12

Informator Archeologiczny : badania 31, 275

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

X, którą wiązać można z funkcjonowaniem miasta w okresie średniowiecza. Zapewne stanowiła ona jądro wału. Nieliczne formy ceramiczne odnieść można do końca XIII w., większość do XIV i początków XV w. Potwierdzono wyniki wcześniejszych badań oraz uszczegółowiono przekrój stratygraficzny średniowiecznego wału obronnego. Zarejestrowano elementy konstrukcyjne wzmacniające wał oraz uzyskano przesłanki pozwalające domniemywać więcej niż jedną fazę jego budowy.

Na obecnym etapie inwestycji prace zakończono.

Zielona Góra, st. 18 - patrz: nowożytność

ŻAGAŃ, st. 29, gm. loco, woj. zielonogórskie, AZP 69-12/12

- miasto średniowieczne i nowożytne

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. mgr. S. Kałagate i P. Dziedzic??? (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry), przy współpracy dr. S. Kowalskiego z Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze. Finansowane przez Urząd Miejski w Żaganiu. Trzeci sezon badań.

Teren objęty badaniami zlokalizowany jest w południowo-wschodnim narożniku kwartału wyznaczonego Starym Rynkiem od zachodu oraz ulicami: Bracką od północy, Warszawską od południa i Długą od wschodu. Kształtem zbliżony jest do litery „L” i obejmuje posesje nr 25-28 przy ul. Warszawskiej.

Na terenie posesji nr 25 dokończono eksplorację nawarstwień osadniczych w wykopie I/96. W obrębie tego wykopu odsłonięto między innymi pozostałości przyziemia zabudowania gospodarczego, stojącego na zapleczu kamienicy mieszczącej (obiekt 14), oraz kamienną piwniczkę-lodownię (obiekt 10). Piwniczka zbudowana została z kamieni polnych, nieobrabianych, łączonych zaprawą wapienno-piaskową. Tylko w jej górnych partiach jako spoiwa łączącego kamienie użyto gliny. Dno jej było wybrukowane niewielkimi otoczakami. Wypełniona była brunatną, gliniastą próchnicą, przemieszaną z dużą ilością gruzu ceglanego i zaprawy wapiennej. Wstępnie uznano, że obiekt ten powstał na początku XV w. i był użytkowany do przełomu XVII i XVIII w., kiedy to go zasypano. Pozyskano z niego 1155 fragmentów ceramiki naczyniowej, 35 fragmentów kafla piecowych, 289 fragmentów naczyń szklanych oraz liczne zabytki wydzielone, w tym sprzączki żelazne, siekierkę żelazną, fragmenty skrzynkowego zamka do drzwi.

Na terenie posesji 28 odsłonięto dalsze dwie piwnice, w tym jedną bardzo mocno zniszczoną (zachował się tylko niewielki fragment kolebkowego, ceglanego sklepienia). Piwnice odgradzał mur kamienny z łęgiem, zbudowany z dużych kamieni łączonych zaprawą wapienno-piaskową. Druga piwnica była lepiej zachowana. Jej ceglane, kolebkowe sklepienie (w znacznym stopniu zniszczone) opierało się na kamiennej podmurówce. Została założona na rzucie prostokąta, skierowanego dłuższym bokiem wzdłuż osi północ-południe. Wymiarami i sposobem konstrukcji przypominała piwnicę nr 4 (odsłoniętą w sezonie 1996). Ogółem w sezonie 1997 wydobyto 8970 fragmentów ceramiki naczyniowej, w tym 8881 ułamków naczyń późnośredniowiecznych i 89 wczesnośredniowiecznych; liczne zabytki wydzielone (800), w tym fragmenty ostróg, podków, klucze żelazne, groty strzał kuszy, noże, liczne grzebienie, przęśliki oraz monetę srebrną — szeroki grosz praski (?).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry.